

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12550/2023
23.05.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Петар Јанковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, коју заступа Војно правобранилаштво, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 132/23 од 25.01.2023. године, у седници одржаној 23.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 132/23 од 25.01.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 132/23 од 25.01.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бачкој Паланци П 158/22 од 06.10.2022. године, ставом првим изреке, приговор ненадлежности суда је одбијен. Ставом другим изреке, утврђено је да је тужила, као правни следбеник иза пок. ББ, власник у целости непокретности уписане у ЛН бр. 6 КО ..., стан бр. 2, површине 63 м2, број улаза 1, који се налази у стамбеној згради за колективно становање у ..., Улици ... бр. ..., која је саграђена на парцели бр. ... КО Ставом трећим изреке, одбачена је тужба у делу којим је тужила предложила да суд обавезе РГЗ СКН Бачка Паланка да по основу ове пресуде, на горе наведеним парцелама изврши упис права власништва у њену корист, што би тужена била дужна да трпи. Ставом четвртим изреке, тужена је обавезана да тужили накнади трошкове парничног поступка у износу од 23.300,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 132/23 од 25.01.2023. године, одбио као неосновану жалбу и потврдио пресуду Основног суда у Бачкој Паланци П 558/22 од 06.10.2022. године у побијаном делу (став 1, 2, и 4 изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона парничном поступку, за одлучивање о посебној ревизији тужене.

Предмет тражене правне заштите је утврђење права власништва тужиље на стану у стамбеној згради за колективно становање, на ком тужиља није у могућности да своје право својине упише у катастар непокретности, јер у катастар непокретности нису уписани посебни делови зграде, а одлука о усвајању тужбеног захтева донета је применом одговарајућих одредби материјалног права на утврђено чињенично стање. Тужена у ревизији указује на учињену битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, међутим, то није од утицаја на одлучивање о посебној ревизији, имајући у виду да је та ревизија изузетно дозвољена само због погрешне примене материјалног права, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије тужене, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр 10/23) па је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради утврђења тужиља је поднела 06.04.2022. године, а вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинско-правни спор у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужене није дозвољена, на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић